



NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH080071
NAZWA
OBSZARU Ostoja Barlinecka

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH080071	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ostoja Barlinecka

1.4. Data opracowania 2001-03	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 kwietnia 2022 r. w spr. soo Ostoja Barlinecka (PLH080071)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
15.3218	52.8888

2.2. Powierzchnia [ha]:	2.3. Obszar morski [%]
26596.41	0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL42	Zachodniopomorskie
PL43	Lubuskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3140			563.67		M	A	C	B	B
3150			457.11		M	A	C	B	A
3160			0.66		G	B	C	A	B
6510			10.16		G	B	C	B	B
7110			5.86		M	B	C	C	C
7120			5.57		G	B	C	C	C
7140			19.68		M	C	C	C	C
7150			0.54		M	B	C	C	C
7210			1.99		M	B	C	C	C
7230			3.81		M	B	C	C	C
9110			1091.89		G	B	C	B	B
9130			1646.57		G	B	C	B	B
9160			2103.59		G	B	C	B	B
9170			23.99		G	C	C	B	C
9190			73.83		G	C	C	C	C
91D0			34.82		M	C	C	C	C
91E0			303.88		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
I	4056	Anisus vorticulus			p				R	DD	C	C	C	C
A	1188	Bombina bombina			p	30	50	i	C	M	C	B	C	B
M	1337	Castor fiber			p	10	50	i	C	M	C	B	C	C
R	1220	Emys orbicularis			p	1	2	i	P	P	C	C	C	C
I	1042	Leucorhinia pectoralis			p	40	200	i	C	M	C	B	C	B
M	1355	Lutra lutra			p	5	25	i	C	M	C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar			p				P	DD	C	B	C	C
M	1324	Myotis myotis			r	1240	1240	i		G	C	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			p				P	DD	C	B	C	B
I	1016	Vertigo moulinsiana			p				R	DD	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N17	58.05
N10	2.13
N19	8.36
N06	3.75
N16	25.34
N23	0.01
N12	2.36
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje fragment rozległej sandrowej Równiny Gorzowskiej, porośniętej lasami Puszczy Gorzowskiej. Teren ma bogatą sieć hydrograficzną; przecinają go dopływy Noteci Polka i Santoczna oraz dopływ Warty Kłodawka. Na terenie obszaru znajduje się kilkadziesiąt jezior różnych typów, w większości położonych wśród lasów, z największym Jeziorem Barlineckim (268 ha) i Jeziorem Dankowskim Wielkim (107 ha). Liczne są niewielkie oczka wytopiskowe, a także położone w zagłębieniach terenu torfowiska. Lasy zajmują ponad 80% powierzchni terenu. Mimo dominacji drzewostanów sosnowych, duży jest udział buczyn i dąbrów. Najlepiej zachowany zwarty kompleks lasów bukowych znajduje się na południe od Barlinka. Na mniejszych powierzchniach, w zagłębieniach terenu, występują bory bagienne i olsy, a w dolinach cieków i w okolicy źródeł - łągi.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotem ochrony w obszarze są następujące typy siedlisk przyrodniczych: 3140, 3150, 3160, 6510, 7110, 7120, 7140, 7150, 7210, 7230, 9110, 9160, 91D0 i 91E0, a także gatunki: kumak nizinny, traszka grzebieniasta, nocek duży, wydra, bóbr europejski, zalotka większa, czerwonończyk nieparek, zatoczek łamliwy, poczwarówka jajowata i żółw błotny.

3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea
Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 563,67 ha. Jeziora ramienicowe w obszarze charakteryzują się zróżnicowanymi warunkami morfologicznymi i hydrochemicznymi. Są to jeziora odmienne pod względem: powierzchni, głębokości, przejrzystości wody, zasobności w substancje biogenne i koncentracji wapnia. Różnią się charakterem wykształcenia stref przybrzeżnych i typem zlewni oraz podatnością na degradację. W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: A (Doskonała) – ze względu na typowe warunki ekologiczne kształtowania się zbiorników, właściwy udział gatunków charakterystycznych, właściwy stan kluczowych dla różnorodności biologicznej gatunków lokalnie typowych dla siedliska.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana ze względu na właściwy udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy wynikające z właściwego stanu fizykochemicznego wody

3150 Eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami Nymphaeion, Potamion

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 457,11 ha. Jeziora i drobne zbiorniki, „oczka wodne” w obszarze charakteryzują się zróżnicowanymi warunkami morfologicznymi i hydrochemicznymi. Wśród nich są jeziora głębokie i płytkie, zróżnicowane pod względem powierzchni, charakteru dna, mieszania się wód, trofii, przejrzystości wody, stopniem rozwinięcia linii brzegowej, typu zlewni i sposobu zagospodarowania rybackiego. Są to zbiorniki w większości otoczone lasami i nieliczne

polami uprawnymi lub w sąsiedztwie zabudowań miejskich lub wiejskich.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: A, w tym:

Reprezentatywność: A (Doskonała) – ze względu na typowe warunki ekologiczne kształtowania się zbiorników, właściwy udział gatunków charakterystycznych, właściwy stan kluczowych dla różnorodności biologicznej gatunków lokalnie typowych dla siedliska, właściwy stan fizykochemiczny wody.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;;

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana ze względu właściwy udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy wynikające z właściwego stanu fizykochemicznego wody

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 0,61 ha. Zidentyfikowano 3 stanowiska, położone w centralnej części obszaru. Naturalne, bezodpływowe zbiorniki jeziorne występujące w obrębie torfowisk mszarnych otwartych i porośniętych lasami bagiennymi. Jeziora dystroficzne w obszarze opracowania są niewielkie (do 0,1 ha) i występują tylko

w trzech lokalizacjach na gruntach Lasów Państwowych. Cechują się małą zasobnością w substancje pokarmowe oraz dużą zawartością kwasów humusowych w wodzie. Duża ilość kwasów humusowych powoduje, że woda ma charakterystyczne, brązowe zabarwienie. Głównym źródłem kwasów humusowych są wody torfowiskowe dopływające z otaczających je torfowisk mszarnych. Roślinność wodna zanurzona i pływająca jest skąpa. W oparciu

o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – ze względu na typowe warunki ekologiczne kształtowania się zbiorników, charakterystyczna dla nich zlewnia bezpośrednia z typową roślinnością brzegów, skąpa roślinność także typowa dla jezior dystroficznych i charakterystyczne właściwości fizyko-chemiczne wód.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: A, w tym:

Stopień zachowania struktury: I - doskonale zachowana ze względu właściwy udział gatunków charakterystycznych oraz typowe warunki ekologiczne.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 10,16 ha. Zidentyfikowano 12 stanowisk, położonych w centralnej części obszaru. W obszarze, w kilku lokalizacjach wykształciły się bogate florystycznie łąki świeże tj. z dominacją rajgrasu wyniosłego *Arrhenatherum elatius*, wiechliny łąkowej *Poa pratensis* z kostrzewy czerwonej *Festuca rubra*, zwykle zajmując niewielkie powierzchnie na skarpach obniżen zajmowanych przez mokradła lub na wzniesieniach wśród nich stojących. Płaty siedliska wyróżniają się lokalnie znaczącym udziałem gatunków ciepło- i światłolubnych, na ogół najprawdopodobniej stanowiąc wynik przemian roślinności dawniejszych muraw napiaskowych i kserotermicznych, porastających łąkami świeżymi w wyniku ograniczenia intensywności ich wypasania lub koszenia.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – Siedlisko w obszarze w dość licznych lokalizacjach, bogate florystycznie ze względu na znaczny udział gatunków murawowych

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: B (Dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana ze względu właściwy udział gatunków charakterystycznych oraz typowe warunki ekologiczne.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy wynikające z nieregularnego użytkowania lub porzuconego użytkowania i sukcesji.

Możliwość odtworzenia: II - możliwe przy średnim nakładzie kosztów

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)*

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 5,86 ha. Zidentyfikowano stanowiska, położone w północnej i

centralnej części obszaru. Żywe torfowisko wysokie, dobrze uwodnione i z zachowanym procesem torfotwórczym polegającym na przyroście złoża w związku ze wzrostem ciągłej warstwy mszarnej budowanej przez torfowce *Sphagnum* występuje tylko w Nadl. Kłodawa w oddz. 5f oraz przy osadzie Okno (Nadl. Barlinek oddz. 154d, 179b, 180a). Na całej powierzchni mszaru dominuje bagno zwyczajne *Ledum palustre*, licznie rośnie też welnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum* i żurawina *Oxycoccus palustris*, obecna jest rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*. W centralnej części występują wąskie i przerywane pasma obniżień mszarnych ze zbiorowiskami ze związku *Rhynchosporion*

(z liczną przygielką i bagnicą). W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko

w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze zdiagnozowane w dwóch lokalizacjach, ale o typowym składzie florystycznym.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: I - doskonale zachowana ze względu na właściwy udział gatunków charakterystycznych oraz typowe warunki ekologiczne.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy (wpływ zmian ponadlokalnych – sukcesja ekologiczna oraz eutrofizacja i wysychanie).

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii obszaru, zmiany powodowane są przez oddziaływania ponadlokalne.

7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 5,57 ha. Zidentyfikowano 13 stanowisk, rozproszonych w

różnych częściach obszaru. Są to mszary wysokotorfowiskowe

z widocznym deficytem wody. Ze względu na położenie w bezodpływowych zagłębieniach terenu, deficyt

wody w tych ekosystemach wiązać należy ponadlokalnymi zmianami

w środowisku – obniżaniem poziomu wód gruntowych, powtarzającymi się suszami, wzrostem średnich

temperatur, zwiększoną transpiracją, zmianą struktury opadów. Zmiany

struktury tych siedlisk przejawiają się: ustępowaniem torfowców, spadkiem zróżnicowania florystycznego (z

gatunków typowych utrzymuje się często tylko wieloletnia welnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*) i

ekspansją trzęślicy modrej *Molinia caerulea*.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze licznie obecne, z typową roślinnością wskaźnikową

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany ze względu na zły udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy- związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii

obszaru. Przyczyną degeneracji siedliska są powtarzające się susze

i inne zjawiska ponadlokalne (zanieczyszczenie opadów).

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 19,68 ha. Zidentyfikowano 26 stanowisk, rozproszonych w

różnych częściach obszaru. Niewielkie torfowiska śródlądne zasilane wodami oligo- lub mezotroficznymi

pochodzącymi częściowo z opadów, częściowo ze spływów powierzchniowych, wód podziemnych lub

przepływowych o spowolnionym przepływie. Tworzą je mszary

z panującymi torfowcami *Sphagnum* i różnymi gatunkami przerastających je bylin, zwykle turzycą

dzióbkowatą *Carex rostrata*, pospolitą *C. nigra* i nitkowatą *C. lasiocarpa*, czasem

z welnianką wąskolistną *Eriophorum angustifolium*, przy czym z powodu deficytu wody

z reguły zbiorowiska z torfowcami ograniczają się do części centralnej, najsilniej uwodnionej. Obrzeża

torfowisk przejściowych zajmują zbiorowiska okrajkowe z trzęślicą modrą *Molinia caerulea*, trzcinnikiem

lancetowatym *Calamagrostis epigejos* i sitem rozpięchłym *Juncus effusus*, często z udziałem: czermieni błotnej *Calla palustris*, siedmiopalecznika błotnego *Comarum palustre*, mietlicy psiej *Agrostis canina*, tojeści bukietowej *Lysimachia thyrsiflora*. W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: C (Znacząca) – siedlisko w obszarze zdiagnozowane w kilku lokalizacjach, niemal wszystkie w fazach degeneracyjnych z powodu przesychania, roślinność typowa dla siedliska na małych powierzchniach, zwykle uboga w gatunki charakterystyczne.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)- siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany ze względu na zły udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii obszaru.

7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 0,54 ha. Zidentyfikowano 4 stanowiska, zlokalizowane w centralnej części obszaru. Siedlisko stanowią mszary w centralnych, najsilniej uwodnionych częściach torfowisk wysokich, z reguły o ograniczonej powierzchni. Kozuch torfowców przerośnięty jest przygielką białą *Rhynchospora alba*, bagnicą torfową *Scheuchzeria palustris*, rzadko *Carex limosa*. W obszarze siedlisko udokumentowane w kilku lokalizacjach. Występuje m.in. na żywym torfowisku wysokim gdzie mszar ze *Sphagnum fallax* porośnięty jest przygielką białą *Rhynchospora alba* i bagnicą torfową *Scheuchzeria palustris*, z udziałem rosiczki okrągłolistnej *Drosera rotundifolia*. Mszary z przygielką białą i bagnicą torfową otaczają także wszystkie jeziora dystroficzne w obszarze. W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze zdiagnozowane w kilku lokalizacjach, z typową roślinnością i gatunkami

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym (zwłaszcza fragmentacja i brak odsłoneń torfu – mała aktywność dzików), aczkolwiek część płatów wciąż dobrze zachowana

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy- związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ przyczyną degeneracji siedliska są powtarzające się susze

7210 Torfowiska nakredowe

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 1,99 ha. Zidentyfikowano 1 stanowisko

w obszarze, występuje ono w północnej zatoce Jeziora Mokrego. Tworzone jest przez silnie zwarty szuwar, przy czym dominuje w nim tu wszędzie trzcina *Phragmites australis*, a kłoc wiechowata *Cladium mariscus* występuje ze zmiennym udziałem. W najlepiej rozwiniętym miejscu płatu, w płytkiej wodzie między pędami kłoci występują ramienice *Chara* i pływacz średni *Utricularia intermedia*, liczny jest mech – *Limprichtia cossonii*.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze zdiagnozowane w jednej lokalizacjach, z typową roślinnością i gatunkami charakterystycznymi.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)- siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany- niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie nieodpowiednim (zwłaszcza udział i ekspansja trzciny).

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy- związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.
Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii obszaru, źródłem problemu jest wzrost trofii całego układu hydrologicznego i związane z tym przemiany sukcesyjne.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk.

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 3,81 ha. Zidentyfikowano 4 stanowiska, zlokalizowane w centralnej części obszaru. W obszarze istotne płaty siedliska tego typu znajdują się koło miejscowości Moczydło i nad jeziorem Zarośniętym. W miejscowości Moczydło siedlisko stanowi kompleks łąk i szuwarów turzycowych w rozległej niecce. Nad jeziorem Zarośniętym siedlisko stanowią szuwały trzcinowo-zachyłnikowe, miejscami ze znacznym udziałem turzycy prosowej *C. paniculata*, z silnie rozwiniętą warstwą mszystą

i zróżnicowanym gatunkowo składem. W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze reprezentowane przez typową i zróżnicowaną roślinność.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany- niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest sukcesja olszy i ekspansja trziny.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy- związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii obszaru.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 1091,89 ha. Zidentyfikowano 269 stanowisk, płaty siedliska koncentrują się w środkowej i południowej części obszaru, głównie w sąsiedztwie zbiorników wodnych. Lasy bukowe na ubogich siedliskach, z mało zróżnicowanym i nierzadko słabo rozwiniętym runem. W odnowieniu i podroście występuje niemal wyłącznie buk zwyczajny. Siedlisko zlokalizowane głównie na typie siedliskowym- LMśw na glebie rdzawej właściwej (RDw) oraz rdzawej brunatniejszej (RDbr). W oparciu

o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze reprezentowane przez typową i zróżnicowaną roślinność.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: B (Dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana- niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest mała ilość martwego drewna i ubogie runo.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy

9130 Żyzne buczyny (*Dentario- glandulosae- Fagenion*, *Galio odorati- Fagenion*)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 1646,57 ha. Zidentyfikowano 352 stanowiska, płaty siedliska koncentrują się w północnej części obszaru (na południe od jeziora Barlineckiego) oraz w południowo wschodniej części obszaru (w okolicach rezerwatu Wilanów). Żyzne Buczyny w obszarze występują raczej w postaci ubogiej gatunkowo, bez lub z bardzo nielicznymi gatunkami charakterystycznymi dla zespołu (perłówki jednokwiatowej (*Melica uniflora*), kostrzewy leśnej (*Festuca altissima*), częściej spotykana jest tylko przytulia wonna (*Galium odoratum*). Siedlisko zlokalizowane głównie na typie siedliskowym- Lśw, LMśw na glebach rdzawych (RD), płowych (P) i brunatnych (BR).

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – obszar o istotnym znaczeniu dla siedliska ale siedlisko reprezentowane jest

przez niewłaściwą kombinację gatunkową i ubogie runo.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: B (Dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana z typową roślinnością dla żyznych buczyn przy czym niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest mała ilość martwego drewna i ubogie runo.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy- siedlisko w znaczącej części zlokalizowane jest w granicach Rezerwatów Przyrody: Buki Zdroiskie, rzeka Przyłężek, Wilanów co gwarantuje nienaruszalność struktury siedliska oraz trwałość naturalnych procesów ekologicznych zachodzących w obrębie buczyn w ramach ich ochrony rezerwatowej, a także z uwagi na przyjęcie i wdrożenie przez zarządcę terenu (PGL LP) w odniesieniu do „naturowych” leśnych siedlisk przyrodniczych, szczególnych zasad gospodarowania opartych na podstawach proekologicznych, gwarantujących w dłuższej perspektywie czasowej utrzymanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony.

9160 Grąd subatlantycki (Stellario- Carpinetum)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 2103,59 ha. Zidentyfikowano 428 stanowisk, płaty siedliska koncentrują się w północnej części obszaru i stanowią najliczniej reprezentowany powierzchniowo typ siedliska przyrodniczego. Siedlisko zlokalizowane głównie na typie siedliskowym- Lśw, LMśw, Lw, LMw na glebach rdzawych (RD), płowych (P), brunatnych (BR) i murszowatych (MR). W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B (Dobra) – siedlisko w obszarze reprezentowane przez typową i zróżnicowaną roślinność.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: B (Dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana z typową roślinnością dla grądów przy czym niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest mała ilość martwego drewna i ubogie runo.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy- siedlisko w części zlokalizowane jest w granicach Rezerwatów Przyrody: Dębina, Wilanów co gwarantuje nienaruszalność struktury siedliska oraz trwałość naturalnych procesów ekologicznych zachodzących w obrębie grądów w ramach ich ochrony rezerwatowej, a także z uwagi na przyjęcie i wdrożenie przez zarządcę terenu (PGL LP) w odniesieniu do „naturowych” leśnych siedlisk przyrodniczych, szczególnych zasad gospodarowania opartych na podstawach proekologicznych, gwarantujących w dłuższej perspektywie czasowej utrzymanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony.

9170 Grąd środkowoeuropejski (Galio- Carpinetum)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię 23,99 ha. Zidentyfikowano 12 stanowisk

w części wschodniej obszaru, na terenie nadleśnictwa Strzelce Krajeńskie. W obszarze siedlisko występuje punktowo na małej powierzchni w sąsiedztwie grądów subatlantyckich najczęściej na wywyższeniach, bądź południowych stokach. Reprezentowane jest przez grąd środkowoeuropejski Galio sylvatici-Carpinetum.

Najczęstszymi elementami runa są: przytulia leśna Galium sylvaticum, kupkówka Aschersona Dactylis polygama, wiechlina gajowa Poa nemoralis, przylaszczka pospolita Hepatica nobilis i zawilec gajowy Anemone nemorosa.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: C (Znacząca) – siedlisko w obszarze reprezentowane w kilku punktowych miejscach (z reguły na wzniesieniach) z małą ilością gatunków charakterystycznych.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: B (Dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II - dobrze zachowana ale związana z mało charakterystyczną roślinnością dla grądów środkowoeuropejskich (na skutek przenikania z grądami subatlantyckimi) przy czym niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest mała ilość martwego drewna.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy- związane zachowaniem powierzchni siedliska w realiach

gospodarki leśnej.

9190 Kwaśne dąbrowy ((*Quercetea robori-petraeae*))

W obszarze zidentyfikowano 24 stanowiska o łącznej powierzchni 73,83 ha. Siedlisko występuje punktowo w mozaice grądów subatlantyckich i kwaśnych buczyn. Zlokalizowane głównie na typie siedliskowym- Lśw, LMśw, glebach rdzawych (RD). Siedlisko obejmuje wielopostaciowe acydofilne lasy liściaste, z udziałem dębów: szypułkowego *Quercus robur*

i bezszypułkowego *Q. pubescens*, pozostających w różnych stosunkach ilościowych.

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: C (Znacząca) – siedlisko w obszarze występuje punktowo na niewielkiej powierzchni i reprezentowane jest przez niewielką ilość gatunków charakterystycznych.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C (średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowana lub częściowo zdegradowana przy czym niektóre wskaźniki struktury i funkcji w stanie złym, problematyczna jest mała ilość martwego drewna, ujednolicona struktura pionowa i ubogie runo.

Stopień zachowania funkcji: II - dobre perspektywy- związane zachowaniem powierzchni siedliska w realiach gospodarki leśnej.

Możliwość odtworzenia: II - możliwe przy średnim nakładzie środków.

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*)

W obszarze siedlisko występuje na łącznej powierzchni 34,82 ha. Występuje punktowo z reguły na małej powierzchni w sąsiedztwie innych siedlisk bagiennych i torfowiskowych.

W obszarze zidentyfikowano bory i lasy na bagiennych, rzadziej wilgotnych siedliskach torfowych (przynajmniej na płytkiej warstwie torfu), najczęściej związane z kompleksami torfowisk wysokich i przejściowych. Pozostają zwykle pod wpływem zasilania ubogich w związki odżywcze wód opadowych (ombrogenicznych) lub z płytkich warstw gruntowych (topogenicznych).

W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: C (Znacząca) – siedlisko w obszarze zdiagnozowane w kilku lokalizacjach, niemal wszystkie w fazach degeneracyjnych z powodu przesychania, roślinność typowa dla siedliska na małych powierzchniach, zwykle uboga w gatunki charakterystyczne.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) - siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C Średni lub zubożały), w tym:

Stopień zachowania struktury: III - średnio zachowany lub częściowo zdegradowany ze względu na zły udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji: III - średnie lub niekorzystne perspektywy- związane ze zmianami klimatycznymi – powtarzającymi się w ostatnich latach suszami, wyższymi temperaturami i nasiloną transpiracją.

Możliwość odtworzenia: III - trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia – korzystnych uwarunkowań wodnych i troficznych wraz z zapewnieniem wolnych bez ingerencji człowieka, długotrwałych procesów ekologicznych ukierunkowanych na rozwój fitocenozy typowych dla przedmiotowego siedliska.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnetum glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

W obszarze siedlisko zlokalizowane w 202 osobnych wydzieleniach leśnych, na łącznej powierzchni 303,88 ha. Siedlisko zlokalizowane głównie na typie siedliskowym- Ol, OlJ, Lw, glebach murszowych (M), murszowatych (MR), torfowych (T). Występowanie siedliska

w obszarze koncentruje się głównie w okolicy cieków wodnych we wschodniej oraz południowej części obszaru. Do gatunków diagnostycznych drzew należą przede wszystkim olcha czarna *Alnus glutinosa* oraz jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*. Siedlisko w obszarze przenika się z siedliskiem olsów *Ribesio nigri-Alnetum* o czym świadczy duży udział

w zdjęciach fitosocjologicznych Turzycy bagiennej *Carex acutiformis*. W oparciu o przeprowadzone rozpoznanie siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny:

Ocena ogólna: C, w tym:

Reprezentatywność: C – znacząca ze względu na nie właściwy udział gatunków charakterystycznych, niewłaściwy stan kluczowych dla różnorodności biologicznej gatunków lokalnie typowych dla siedliska
Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko stanowi mniej niż 1% całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa;

Stan zachowania: C, w tym:

Stopień zachowania struktury: III – średnio zachowane lub zdegradowane ze względu na gatunki ekspansywne roślin zielnych, oraz niezadawalającą strukturę roślinności.

Stopień zachowania funkcji: III – średnie perspektywy lub niekorzystne perspektywy wynikające z lokalnego odwodnienia.

Możliwość odtworzenia: III – trudne lub niemożliwe, ponieważ wymaga przywrócenia naturalnej hydrologii obszaru.

1188 Kumak nizinny – *Bombina bombina*

W części ostoi leżącej również w granicach Barlineckiego Parku Krajobrazowego

w województwie zachodniopomorskim, w 2021 r., kontrole na stanowiskach prowadzone były przez cały okres rozrodczy kumaka. Łącznie skontrolowano 23 potencjalne siedliska gatunku, w tym 13 tylko jednokrotnie. Gatunek stwierdzono m.in. w okolicach jeziora Piaskowego, W części ostoi leżącej również w granicach Gorzowskiego Parku Krajobrazowego w województwie lubuskim, w 2021 r. kontrolowano 5 stanowisk.

Na podstawie danych GIS pozyskanych (analiza własna RDOŚ) w związku ze sporządzeniem Planu Ochrony dla Barlineckiego oraz Gorzowskiego PK określono wielkość populacji w przedziale 30-50 osobników.

Ocena ogólna: B

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie

Niezbyt licznie rozmieszczone w ostoi, nieduże, czyste i nasłonecznione zbiorniki wodne oraz otaczające je dobrej jakości siedliska lądowe mogą zapewnić trwałość lokalnej populacji pod warunkiem wystąpienia odpowiednich warunków wodnych.

Możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Rozmieszczenie stanowisk w sąsiedztwie obszaru oraz wcześniejsze dane o występowaniu gatunku w Ostoi Barlineckiej (Głowaciński, Sura 2018, Baza danych Atlasu Płazów i Gadów Polski

<https://www.iop.krakow.pl/plazygady>) wskazują, że lokalna populacja jest częścią szeroko rozprzestrzenionej populacji północno-zachodniej Polski.

1166 Traszka grzebieniasta – *Triturus cristatus*

Wyniki powszechnej inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej w Lasach Państwowych

w latach 2006-2007 wskazywały na trzy stanowiska tego gatunku w ostoi. W wyniku szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej w ramach prac nad dokumentacją PZO w 2021 r., zidentyfikowano 2 stanowiska traszki grzebieniastej, na obu oceniono wskaźniki stanu siedliska.

Ocena ogólna: B

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$) Nie jest znana wielkość populacji krajowej, ale dostępność siedlisk w ostoi jest na tyle duża, że pozwala na funkcjonowanie populacji lokalnej, zdecydowano więc o podtrzymaniu oceny C.

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie

Niezbyt licznie rozmieszczone w ostoi nieduże, czyste i nasłonecznione zbiorniki wodne oraz otaczające je dobrej jakości siedliska lądowe mogą zapewnić trwałość zespołu lokalnych populacji (metapopulacji) pod warunkiem wystąpienia odpowiednich warunków wodnych.

Możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Traszka grzebieniasta jest gatunkiem szeroko rozprzestrzenionym prawie w całej Polsce występuje na nizinach i pogórzu (Głowaciński, Sura 2018). Lokalna populacja nie jest więc populacją izolowaną.

1324 Nocek duży – *Myotis myotis*

W obszarze znane są trzy kolonie rozrodcze nocka dużego. Kolonia na strychu budynku mieszkalnego w

Lipach była znana chiropterologom od dawna. Na strychu tym notowano różną liczbę nietoperzy: w 2000 roku – 60 osobników, w 2003 roku nie stwierdzono nietoperzy, a w 2021 roku – 120 osobników. W 2021 roku

w tej samej miejscowości zlokalizowano jeszcze jedną kolonię na obszernym strychu dworku, liczącą 960 osobników. W tym samym roku uzyskano informację o kolejnej kolonii rozrodczej tego gatunku na strychu budynku mieszkalnego w miejscowości Moczydło, gdzie w sierpniu 2021 przebywało co najmniej 160 osobników (w tym tegoroczne młode). Wielkość populacji oceniono na 1240 osobników. Populacja – C, liczebność poniżej 2%, w stosunku do populacji krajowej. Lokalna populacja rozrodcza nocka dużego jest jedną z największych znanych kolonii w zachodniej Polsce, dlatego gatunek uznano za przedmiot ochrony w obszarze.

Stan zachowania: ocena B, w tym: Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie, powierzchnia schronienia dostępna dla nietoperzy nie uległa zmniejszeniu w ciągu ostatnich 5 lat oceniona jako właściwa.

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy, dostępność wlotów dla nietoperzy oceniona jako właściwa.

Izolacja: ocena C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania

1355 Wydra *Lutra lutra*

W trakcie badań terenowych w 2021 r., w obszarze skontrolowano 28 odcinków cieków lub linii brzegowej zbiorników wodnych. Na wszystkich punktach oceniano wskaźniki stanu siedliska. Ślady obecności wydry stwierdzono w 20 lokalizacjach (71,4%). Ocena stanu ochrony dla całego obszaru jest wypadkową ocen przeprowadzonych na wszystkich punktach monitoringowych. Przy ocenie bazy pokarmowej opierano się na informacjach

o ichtiofaunie obszaru dostępnych w literaturze dla rzek Santocznej i Pełcz (Mazurkiewicz i in. 2008) oraz w materiałach informacyjnych dla wędkarzy (jezioro Barlineckie). Oceniono, że w rzekach ostoi występuje co najmniej 7 gatunków ryb, stanowiących bazę żerową wydry. Wielkość populacji oszacowano na 5-25 osobników.

Ocena ogólna: B, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (śródlądne rzeki, stawy i jeziora o brzegach o naturalnym charakterze, z wystarczającą bazą pokarmową)

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy

Możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

W trakcie badań terenowych w 2021 r., w obszarze skontrolowano łącznie 27 odcinków cieków i zbiorników wodnych mogących stanowić siedliska bobra. Punkty monitoringowe zlokalizowane były na rzekach i zbiornikach powiązanych z ciekami: Santoczna, Kanał Kłodawski, Pełcz, Przyłęg, dopływ z jeziora Chłop, dopływ spod Mszańca. Na 14 (51,9%) punktach stwierdzono ślady aktualnej aktywności bobrów: świeże ślady żerowania (zgryzy, stoliki pokarmowe), ścieżki (ślizgi), nory. Nie zlokalizowano natomiast żeremi.

Stanowiska stwierdzano zarówno nad brzegami jezior i jak i nad mniejszymi zbiornikami i ciekami. Dziewięć stanowisk uznano za opuszczone (znaleziono jedynie stare zgryzy, bez świeżych śladów). W czterech kontrolowanych miejscach nie odnaleziono śladów bytowania gatunku (stanowiska negatywne). Wielkość populacji oszacowano na 10-50 osobników.

Ocena ogólna: B, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (śródlądne cieki, zbiorniki i jeziora o brzegach o naturalnym charakterze, z wystarczającą bazą pokarmową)

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1042 Zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*

Dane pochodzące z 2007 roku wskazują występowanie 1 stanowiska gatunku na terenie objętym planem.

Właśnie na nim (stawki na południe od Jeziora Barlineckiego) oraz na nowo znalezionym stanowisku (w części województwa lubuskiego, stawy rybne ekstensywnie użytkowane przy drodze wojewódzkiej nr 151) stwierdzono występowanie gatunku. W trakcie prac terenowych w 2019 roku skontrolowano 5 stanowisk, z czego 4 nie odpowiadały wymogom siedliskowym tego gatunku. W 2021 roku [1] z przyczyn niezależnych od

wykonawcy dokumentacji PZO niemożliwe było wykonanie pełnej inwentaryzacji i oceny stanu gatunku w ostoi, zgodnie z obowiązującą metodyką GIOŚ. Niezbędna jest aktualizacja informacji o występowaniu gatunku w obszarze, wykonana w optymalnych terminach gwarantujących wysoką wykrywalność gatunku. Na podstawie danych literaturowych i oceny eksperckiej autorzy dokumentacji PZO z 2021 r. oszacowali wielkość populacji w przedziale 40-200 osobników.

Ocena ogólna: B, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania w obszarze: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie- siedlisko naturalne

Możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1060 Czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*

Dane pochodzące z 2007 roku wskazują występowanie 1 stanowisko gatunku na terenie objętym planem. I to tylko na nim (łąki przy Moczydle) stwierdzono występowanie gatunku. W trakcie prac terenowych w 2019 roku skontrolowano 2 stanowiska, które pod kątem siedliskowym i występującym na nim roślinom odpowiadały wymogom tego gatunku. Nie stwierdzono obecności form imago oraz form preimaginalnych. W 2021 r. łącznie skontrolowano 5 potencjalnych siedlisk gatunku, które pod kątem siedliskowym i występującym na nim roślinom odpowiadały wymogom tego gatunku. Nie stwierdzono obecności form imago oraz form preimaginalnych.

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania w obszarze: B, w tym:

Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie- siedlisko naturalne, przy czym problemem może okazać się w kolejnych latach postępująca sukcesja.

Możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

4056 Zatokczek łamliwy *Anisus vorticulus*

Na podstawie przeprowadzonych badań przyrodniczych w 2021 r. w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem projektu planu zadań ochronnych [1] oraz PUL Nadleśnictwa Strzelce Krajeńskie [3] stwierdzono, iż zgodnie z historycznymi danymi literaturowymi, informacje o gatunku dotyczyły stanowisk, gdzie identyfikowano w latach 90-tych zatoczka ostrokrawędzistego *Anisus vortex*. Podczas kontroli w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej w 2021 r. sprawdzono jeszcze raz potencjalne i wskazane wcześniej stanowiska – bez efektu, natomiast nielicznie spotykano *Anisus vortex*. W związku z tym, iż występowanie zatoczka łamliwego związane jest z typami siedlisk 3150, 7140, 7110, 7120, 7150, a wszystkie te typy siedlisk występują w przedmiotowym obszarze, kategorię liczebności określa się jako R - rzadkie.

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania w obszarze: C (średni lub zdegradowany).

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1016 Poczwarówka jajowata *Vertigo moulinsiana*;

Zgodnie z historycznymi danymi literaturowymi, gatunek podawany wcześniej na dwóch stanowiskach: przy jez. Zarośniętym i powyżej jez. Mokrego. Na tych stanowiskach w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej w 2021 r. (i innych potencjalnych) nie znaleziono nawet pustych muszli pomimo pobranych 2-krotnie prób. Gatunek z tendencją do czasowego zanikania[1]. W związku z tym, iż występowanie poczwarówki jajowatej związane jest z typami siedlisk 3150, 7210, 7230, a wszystkie te typy siedlisk występują w przedmiotowym obszarze, kategorię liczebności określa się jako R -rzadkie.

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania w obszarze: C (średni lub zdegradowany).

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1220 Żółw błotny *Emys orbicularis*

Zgodnie z danymi literaturowymi ostatnie pewne obserwacje żółwia błotnego w Ostoi Barlineckiej pochodzą z 1996 roku z bagien położonych przy południowym brzegu jeziora Pełcz, w oddz. 754. Obserwacja z niepewnym oznaczeniem gatunku pochodzi z sierpnia 2007 r. (P.Guzikowki - dane niepublikowane). Jednak

od tego czasu brak jest publikowanych i niepublikowanych informacji o występowaniu gatunku w ostoi. W ramach PMŚ prowadzony jest monitoring żółwia błotnego w Ostoi Barlineckiej, dotyczy on stanowiska zlokalizowanego w nadleśnictwie Strzelce Krajeńskie. Zarówno w 2014 roku, jak i w latach 2017-2018 populację na tym stanowisku oceniono jako złą (U2), siedlisko gatunku – FV, perspektywy ochrony – U2. Ogólny stan zachowania jest w efekcie zły – U2. Lokalizacje opublikowane w aktualnym atlasie płazów i gadów Polski (Głowaciński, Sura 2018) oraz w jego aktualizowanej wersji internetowej (<https://www.iop.krakow.pl/plazygady/gatunki/22>) przedstawiają dane zebrane przed rokiem 2000. Co pozwala wnioskować, że być może na dawnych stanowiskach pozostały jeszcze pojedyncze, bardzo trudno wykrywalne osobniki. W lipcu 2021 roku uzyskano informacje o doniesieniach obserwacji żółwi przez wędkarzy w Ostoi Barlineckiej nad jeziorami Mokre i Zarośnięte i sąsiadujących zbiornikach wodnych (przy granicy województwa lubuskiego i zachodniopomorskiego) oraz nad jeziorem Listek (informacja ustna). Informacje te wymagają jednak weryfikacji [1]. Populację określa się na 1-2 osobniki na podstawie danych z PMŚ 2017 r. Ocena ogólna: C, w tym: Populacja: C (2% ≥ p > 0%) Stan zachowania w obszarze: C (średni lub zdegradowany). Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	G01		i
L	G02		i
L	D01.02		i
L	E03.01		i
L	E01.02		i
M	B02.04		i
M	X		b
L	F03.02		i
H	A02		i
H	F01		i
L	F03.01		i
L	F02.03		i
L	E01.03		i
H	B		i
M	C01.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A01		i
L	F03.01		i
M	X		b
L	A03		i
L	F02.03		i
L	E01.03		i

L	A04		i
L	G02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

[1] Agapow L., Wiatr B. (red.). 1981. Zasoby przyrody województwa gorzowskiego. Ośr. Bad. i Konsul. TWWP, Gorzów Wlkp. 1-232. [2] Król S. (red.). 1994. Przyroda województwa gorzowskiego. WFOŚ, GW, Gorzów Wlkp. [3] Bacieczko W., Wołejko L., Szafnagel-Wołejko A. 2001. Waloryzacja przyrodnicza gminy Pełczyce zagadnienia geobotaniczne. Szczecin. [4] Wołejko L., Bacieczko W., Przybylski G., Szafnagel-Wołejko A. 2002. Waloryzacja przyrodnicza gminy, Barlinek, zagadnienia geobotaniczne. Biuro Konserw. Przyr., Szczecin. Msc. [5] Wołejko L., Bacieczko W. 2007 Raport z inwentaryzacji przyrodniczej siedlisk i gatunków Natura 2000 w Nadleśnictwie Barlinek - część geobotaniczna Dla Nadleśnictwa Barlinek, mscr. [6] R. Stańko i in..2008. Dane z WZS- projekt SDF obszaru [7] Pietrzak L. 2008 Raport o występowaniu: pachnicy dębowej (*Osmoderma eremita*), kozioroga dębosza (*Cerambyx cerdo*), zalotki większej (*Leucorrhinia pectoralis*) i czerwoczyka nieparka (*Lycaena dispar*) w projektowanych obszarach sieci Natura 2000 maszynopis [8] BULiGL. Oddział Gorzów Wlkp. 2020. PUL dla Nadleśnictwa Strzelce Krajeńskie na okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2029 r. [9] BULiGL. Oddział Gorzów Wlkp 2021. Dokumentacja planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Ostoja Barlinecka PLH080071. Opracowanie wykonane na zlecenie RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim [10] RDOŚ w Gorzowie Wlkp. 2023. Analiza własnych danych literaturowych.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	77.99	PL02	1.44	PL04	18.95

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Pokrycie

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj [%]	
PL02	Markowe Błota	+	0.73
PL02	Wilanów	+	0.25
PL02	Buki Zdroiskie	+	0.29
PL02	Rzeka Przylężek	+	0.13
PL03	Barlinecko-Gorzowski Park Krajobrazowy	*	77.99
PL02	Dębina	+	0.05
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu C (Barlinek)	*	5.38
PL04	Puszcza Barlinecka	*	13.57

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim
Adres:	Polska Jagiellończyka 13 66-400 Gorzów Wielkopolski
Adres e-mail:	sekretariat@gorzowwlp.rdos.gov.pl

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Teofila Firlika 20 71-637 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat.szczecin@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wilanów” Link: http://dzienniki.luw.pl/legalact/2016/1618/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Rzeka Przylężek" Link: http://dzienniki.luw.pl/legalact/2016/1619/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” Link: http://dzienniki.luw.pl/legalact/2016/1365/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 stycznia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” Link: http://dzienniki.luw.pl/legalact/2017/168/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 5 września 2017 r. w sprawie planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Markowe Błota" Link: http://e-dziennik.szczecin.uw.gov.pl/legalact/2017/3687/
---	---

Nazwa: PUL dla Nadleśnictwa Strzelce Krajeńskie na okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2029 r.

Link: https://bip2.lasy.gov.pl/pl/bip/dg/rdlp_szczecin/nadl_strzelce_krajenskie/plan_urzadzania_lasu

Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Barlinecka PLH080071

Link: <http://dzienniki.luw.pl/legalact/2023/1168/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH080071

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)